

holdt nede paa et Niveau, som var langt under det nuværende. Jeg tror ogsaa, at de korresponderende Redere vilde have haft langt større Glæde og Tilfredshed ved i Fremtiden at arbejde med tilfredse Aktionærer, i Stedet for at de nu vil komme til at arbejde med Aktionærer, der har købt Aktierne til aldeles overdrevne Priser.

Jeg har taget Ordet særlig for at rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Jeg betragter det som givet, at vi inden længe kommer til at befatte os med et Lovforslag om Bidrag af Skibsfarten, idet § 1 i Loven af Maj i Aar bestemmer: „I Overensstemmelse med de nedenfor angivne Regler skal der af Skibsfarten i Aaret 1916 ydes Bidrag“ o. s. v. Inden Udløbet af 1916 maa der altsaa træffes en ny Ordning, og jeg henstiller til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse, om det ikke skulde være paa sin Plads nu at søge „en anden Afgørelse“, som Ministeren kaldte det i sin Tid i sine Udtalelser over for Fællesudvalget. Det maa maaske være mig tilladt at oplæse et lille Afsnit af den Betænkning, der blev afgivet af Fællesudvalget. Det hedder der: „Ministeren tilføjede, at den foreslaaede Ordning maatte betragtes som et Forsøg paa en Løsning af Fragtspørgsmaalet; og skulde Forsøgets Gennemførelse støde paa uventede Vanskeligheder, eller skulde det paa Grund af forandrede Forhold vise sig, at Ordningen blev u hensigtsmæssig, vilde Lovgivningsmagten til enhver Tid have det i sin Haand atter at kunne tage Spørgsmaalet op til anden Afgørelse“. Jeg mener, at man i hvert Fald bør optage det Spørgsmaal til Drøftelse, om der ikke er indtraadt saadanne Forhold, at „en anden Afgørelse“ bør træffes, og jeg finder dette saa meget mere, som det forekommer mig, at det er saa langt fra, at Forholdene har udviklet sig saaledes, at de har vist, at Rederne havde Ret, da de i sin Tid kritiserede de fremkomne Forslag, blandt andet mit Forslag, sønder og sammen. Tværtimod! Saa vidt jeg kan se, er det virkelige Forhold dette, at Rederne har maattet gribe netop til det Princip, som jeg i sin Tid gjorde mig til Talsmand for, nemlig: Fastsættelse af bestemte Varekvanta, for hvilke Skibsfarten, der forøvrigt disponerer frit over sine Fartøjer, skal yde Staten en Godtgørelse paa den til enhver Tid betalte Fragt. I Virkeligheden betyder den af Fragtnævnet truffne Ordning i det store og hele en Knæsættelse af just det Grundprincip, paa hvilket jeg i sin Tid byggede mit Forslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) rettede et Spørgsmaal til mig vedrørende Loven om Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden, idet han spurgte, om der var Adgang til at faa Statstilskud til Etablerringsomkostninger ved Folkekøkkener, der var indrettede saaledes, at faktisk alle og enhver kunde besøge dem, men dog efter hele deres Karakter tog Sigte paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Lovens Ord i saa Henseende bemyndiger til med Statstilskud at modvirke Dyrtiden ved Forsyning med Naturalier til uformuende eller mindre bemidlede Beboere i Kommunen, og Forsyningen med disse Naturalier gennem et Folkekøkken er en praktisk Ordning, som ikke paa nogen Maade staar i Strid med Lovens Ord eller Aand. Den Tilføjelse, der er gjort, om, at det skal være en Forsyning til de uformuende eller mindre bemidlede Beboere i Kommunen, gør det naturligvis nødvendigt, at Ordningen ogsaa tager Sigte paa disse. Hele den Maade, hvorpaa det vedkommende Folkekøkken er ordnet, maa derfor tages i Betragtning, men jeg antager ikke, at man fra nogen Side vil bebrejde Indenrigsministeriet, at det ikke her gaar frem efter den doktrinære Bogstavfortolkning, men henholder sig til, hvad Formaalet virkelig er, og saaledes som det ærede Medlem skildrede det, maa det jo være et Formaal, der falder ind under Lovens Ramme.

I øvrigt er der med Hensyn til Lovforslaget udtalt et almindeligt Ønske om at udsætte Diskussionen, indtil Dyrtilslovens endelige Revision kan finde Sted, og det falder ganske sammen med, hvad ogsaa jeg har anset for hensigtsmæssigt. Jeg tror ogsaa, at en Diskussion om Bidrag af Skibsfarten til Landets nødvendigste Tilførsler rettest bør opsættes til denne Lovs Revision; thi deri kan jeg være enig med det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), at naar vi har den nugældende Lov for 1916, maa den selvfølgelig, forudsat at Forholdene fremdeles bliver, som de er, afløses med en Ordning for 1917. Og naar det Tidspunkt kommer, da et Forslag vedrørende 1917 skal forelægges, vil der være al mulig Anledning til at tage de Forhold op til Diskussion, som det ærede Medlem fremførte. Jeg skal, da det ærede Medlem nu har ført Sagen frem, dog allerede i Dag sige, at jeg selvfølgelig ikke mindre end det ærede Medlem beklager, at Rederne ikke har været til at formaa til at paatage sig den Fragtteltelse, som gaar fra 12. Maj 1916 til Slutningen af September, som en Afløsning